

GEBONDEN GROENTESOEP MET BALLETTES

Plattelands klucht in twee bedrijven

door

THEO AKKERMANS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEBONDEN GROENTESOEP MET BALLE**n gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **THEO AKKERMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

KORTE INHOUD:

De zussen Jana en Aagje Krol erfden het ouderlijk huis, een oude boerderij met inhoud, en weinig of geen geld. Om hun inkomen wat op te vijzelen, lieten ze door hun huisvriend Giel Polak het kippenhok verbouwen tot vakantiehuisje. Dat brengt in de zomermaanden aardig wat op. Naar vrijers hebben ze nooit omgekeken. Waarom zouden ze ook? Zo met z'n tweeën hadden ze geen zorgen en verliep hun leventje rustig. Nou ja, tot op zekere hoogte dan. Af en toe sloeg de vlam in de pan. Dat gebeurde ook, toen het gerucht ging dat er een nieuwe rijksweg langs het dorp zou worden aangelegd. Mogelijk precies over hun eigendom. Daardoor kon de geldelijke waarde van hun bezit wel eens flink omhoog gaan. En zeker, als Giel de boel een nieuw verfje zou geven. Dan zou de gemeente de beurs wel opentrekken. De zussen rekenden er al op, dat ze op hun oude dag nog wat van het leven konden gaan genieten. Een wereldreis maken... of zo... Maar die plannen strookten weer niet met de verlangens van Giel. Die was wel goed, maar niet gek. Die sloofde zich al jaren uit voor zijn meiden door, voor alleen op zijn tijd koffie en een borreltje, allerlei klussen op te knappen. Ach, de man was gewoon verliefd op alle twee. Hij kon alleen zo moeilijk keus maken en stelde de grote vraag steeds maar uit. Jana immers, was in zijn ogen de gezelligste en zorgde steeds voor zijn borreltje, maar Aagje stopte regelmatig zijn sokken en kon zo heerlijk koken. Vooral gebonden groentesoep met balletjes! En ging de liefde van een man niet ook door zijn maag? Maar dan blijkt, zoals dikwijls bij geruchten, dat de klepel weer ver van de klok te zoeken was. De burgemeester zoekt geen boerderij maar een kippenhok. Geen extra kapitaaltje dus en geen wereldreis. En de soep?... Die wordt inderdaad niet zo heet gegeten als hij wordt opgediend. Die verdwijnt in het riool.

PERSONEN:

AAGJE KROL - eigenares van een oude boerderij, samen met

JANA - haar oudere zus.

GIEL POLAK - huisvriend en klusjesman.

HETTIE DE HAAN – vakantie gaste.

GIJS - de dorpskruidenier.

BURGEMEESTER BONTEKOE.

HANNELORE - zijn dienstmeid.

Gijs zou evengoed een vrouw kunnen zijn. Gijs wordt dan gewoon Gijsje. De tekst behoeft slechts kleine aanpassingen.

Het stuk speelt in de zomertijd.

EERSTE BEDRIJF:

Op een midweekse morgen rond de klok van 9.

TWEEDE BEDRIJF:

De volgende morgen, nog een uur vroeger.

DECOR:

Het dagelijks woonvertrek in een oude boerderij van misschien wel honderd jaren oud. De bewoonsters zijn er geboren en getogen en hechten aan het oude interieur. Meubels en wandversiering zijn uit grootmoeders tijd en de oude bedstee, (midden in de linkerwand) is nog steeds in gebruik. De bedstee is verscholen achter volle overgordijnen die overdag dicht zijn, maar bij gebruik naar links en rechts worden opgebonden met een koord.

De onderkant van de bedstee mag niet hoger zijn dan 65 cm.! Een verhoging achter het toneel van 50 cm. met daarop een eenpersoons matras en aan twee kanten schermen, vormt die bedstee. Jana en Hannelore kunnen er dan aan twee kanten makkelijk uitstappen. Zowel aan het begin eerste als tweede bedrijf staat voor die bedstee een ouderwetse po. We kunnen die wel weglaten maar ze heeft toch een functie. In een oude boerderij is het toilet nooit naast het slaapvertrek en bovendien is Jana meestal liever lui dan moe. Naast de bedstee, linksachter dus, een deur die uitkomt op de rest van de woning. De achterwand bestaat uit een breed raam, (met kleine ruiten) waarnaast een halve tuindeur die naar buiten voert. Voor raam en tuindeur korte ouderwetse valgordijnen. Onder die gordijnen door kijken we op een achterdoek met landerijen, overgoten door zonlicht. Tegen de rechterwand staat een buffetkast met daarin flessen drank en de nodige glazen. In het midden een eenvoudige, rechthoekige tafel waar omheen stoelen. Planten op vensterbank en eventueel toegevoegde bloemtafels, maken het geheel niet te druk sober maar gezellig.

Bijzondere rekwisieten:

Voor de burgemeester hebben we een "net" pak nodig dat na het spelen van dit stuk, mogelijk moet worden "afgeschreven". We moeten het n.l. voorbereiden met gele of witte verfvlekken. Dat kunnen we voorkomen door waterverf te gebruiken, maar ook door een oud pak netjes te persen. Geen hond die het merkt. Zorg dat er ergens op het toneel 'n paar oude kranten liggen.

Mocht Giel n.l. wat knoeien met het ei, dan kan Aagje snel de schade beperken. Natuurlijk moet er iets in de soeppan zitten. Maar geen soep. Die krijgen we immers toch niet te zien. Water volstaat dus. In het tweede bedrijf hebben we wel echte soep nodig. (uit een blik b.v) Die wordt, in twee soepkommen en liefst dampend, door Aagje opgebracht. Nee!! Er hoeft geen oud gebit in te liggen! De speelsters zorgen er wel voor dat de toeschouwer dat anders ziet.

EERSTE BEDRIJF

Het is vroeg in de morgen van een prachtige zomerdag. Het licht op het toneel is wat gedempt, de overgordijnen zijn gesloten. In de bedstee zien we, tussen de opgebonden gordijnen door, Jana in diepe slaap onder een enkel laken. 't Is immers zomer. Als het doek goed en wel op is komt Aagje vanuit de deur links op met dampende koffie in een pot van oude makelij. De dames Krol zetten nog koffie zoals ze het van "moeders" geleerd hebben. Ze zet de koffiepot in een gereedstaande theemuts, op de tafel. Daarna opent ze de overgordijnen, (het toneel wordt helder licht) zet de buitendeur open en rekt zich eens geeuwend uit.

AAGJE: Het wordt vandaag weer een mooie dag. *(ze gaat naar de bedstee toe, steekt haar arm naar binnen, schudt de nog slapende Jana wakker)* Jana, wordt wakker! De koffie is klaar. Moet je brood?

JANA *(vanachter het gordijn, slaperig)*: Hoe laat is 't?

AAGJE: Tijd om op te staan... Ik vraag of je brood moet?

JANA *(a.v)*: Nee, alleen koffie...

AAGJE *(voor zich heen)*: Tot uw dienst majesteit.. *(harder)* Kom er nou uit voor er bezoek komt! Ik haal kopjes. *(en ze gaat weer links af. Dan komt er beweging in de bedstee. Eerst komen de benen van Jana, dan het geeuwende hoofd, met slaapmuts en zonder gebit, het geheel gehuld in een lange nachtpon. Ze steekt haar voeten in de pantoffels die voor de bedstee staan, naast een ouderwetse po. Ze pakt die po in twee handen en loopt vervolgens naar links om af te gaan maar botst tegen de terugkomende Aagje op. Een gil van Aagje volgt en de "oude" kopjes liggen aan scherven)*

JANA *(droog)*: Scherven brengen geluk! Ik ben al lang blij dat 't de po niet is. *(en ze is af)*

AAGJE *(raapt de scherven bijeen. Moppert)*: Dat noemt ze nog geluk ook!... Zeker goed uitgeslapen!... Makkelijke tante!... *(gaat met de scherven links af. Achter komt nu Giel in de deur. Hij steekt zijn neus in de lucht en ruikt de koffie)*

GIEL: Goeiemorge!.. Hallo!... Ist er al iemand wakker?...

AAGJE *(komt op met een stel koffiebekers)*: Wie staat hier zo te schreeuw...? O, ben jij 't Giel. Wat ben jij vroeg!

GIEL: Ik kan met dat mooie weer niet op m'n bed blijven liggen. Ik denk, laat ik maar eens gaan kijken of m'n sokken al klaar zijn die jullie voor me zouden stoppen.

AAGJE: Nee Giel, die zijn nog niet klaar. Die heb ik net in een emmer

met Biotex gezet. Ze stonken een uur in de wind. En we willen wel sokken voor je stoppen maar liever niet flauw vallen. Koffie? (*zet zijn beker klaar*)

GIEL (*zit meteen*): Ja.... nee.... dat was toch niet direct de bedoeling. (*als Aagje zijn beker terug trekt*) Ja.. nee... ik lust wel koffie hoor, maar...

AAGJE (*ongeduldig*): Ja! Nee! Hoe zit 't nou Giel? Moet je koffie of niet?

GIEL (*met een zucht*): Natuurlijk wil ik koffie Aagje, graag zelfs. (*terwijl zij inschenkt*) Maar.... ik wou eens met jullie over de varkensstal praten. Ik heb 'm eens bekeken, maar met een beetje aanpassing zou je daar ook best een aardig vakantiehuisje van kunnen maken.

AAGJE (*verbaasd*): Van de varkensstal? Hoe kom je daarbij? Daar hebben vijftig jaar lang varkens in gescheten.

Dat ruik je over twintig jaar nog.

GIEL: Nou en? Dat is precies wat de stadse vakantieganger zoekt. Lekkere, gezonde boerenlucht.

AAGJE: Dat zeggen ze ja. Maar de meesten halen hun neus op als ze maar in de buurt van een mesthoop komen...

GIEL: Allicht! Ze willen een volle neus hebben. (*demonstreert*) Ze snuiven als 't ware de aroma van de mest... (*maar dan komt Jana in de deur links*)

JANA: Aag, weet jij waar ik m'n gebit kan vinden? Ik zie 't nergens...

AAGJE: Is 't weer zover? Waar heb je 't gisteravond dan gelaten?

JANA: In een emmertje met water, in de keuken.

AAGJE (*in verlegenheid*): O... eh... dan kijk maar eens in de schuur. Daar staat een emmertje met eh... Nou ja, kijk maar...

JANA (*mopperig*): Wat loop jij toch altijd met mijn gebit te leuren... (*maar dan is ze al weg*)

AAGJE (*roept haar na*): Doe 't dan fatsoenlijk in een bakje! (*moppert*) Een gebit hoort toch niet in een emmer... (*tot Giel*) Die is zo gemakkelijk! Alles moet ik haar nadragen.

GIEL: Om op die varkensstal terug te komen, Aagje... Je moet 't natuurlijk zelf weten, maar die staat daar ook maar renteloos.

AAGJE: Maar hij kost ons ook niks meer.

GIEL: Dat zei je jaren geleden ook over 't grote kippenhok dat ik toen voor je verbouwd heb, weet je nog? (*maakt geldgebaar*) Wat brengt dat iedere zomer wel niet op?

AAGJE: Daar mogen we niet over mopperen, maar...

GIEL: O zo! Dat dacht ik ook! Vijf maanden vol bezet, maal... Hoeveel zei je ook al weer?...

AAGJE (*grijnst fijntjes*): Zou je dat graag willen weten Giel? (*sust*) 't Is allemaal geen goud wat er blinkt jongen.

GIEL (*houdt vol*): Ja, nee, stel je voor! Maar windeieren legt 't jullie toch ook niet...

AAGJE: Ik zeg toch dat we niet klagen? Maar de tijden zijn veranderd Giel. Wat er de laatste jaren niet is bijgekomen aan wetten en voorschriften, daar word je niet goed van!

GIEL (*smalend*): Wetten en voorschriften...! Daar moet je je niks van aantrekken. In m'n eigen huis en op m'n eigen grond, doe ik wat ik zelf wil!

AAGJE (*licht spottend*): Gek, dat zulke dingen altijd gezegd worden door mensen die niks hebben, zoals jij. Maar, natuurlijk, die hoeven zich niks aan te trekken van wetten en voorschriften. Van een kale kip vallen geen veren te plukken. Maar neem maar van mij aan Giel, dat als wij nu, net als jaren geleden met dat kippenhok, zonder vergunning die varkensstal gingen verbouwen, wij in de kortste keren de ambtenarij over de vloer kregen.

GIEL (*eigenwijs*): Nou, dan zou ik zeggen; Vraag zo'n vergunning aan! Die zullen ze heus niet weigeren. Of wel?

AAGJE: We kijken wel uit. We gaan geen slapende honden wakker maken.

GIEL (*tikje verbaasd*): Wat is dat nou weer voor flauwe kul?

AAGJE: Dat is geen flauwe kul. De burgemeester weet namelijk iets, waarvan ie denkt dat wij 't nog niet weten. Hij zal eerdaags wel komen om ons gedoetje voor 'n habbekrats op te kopen. Dan kunnen ze 't straks voor dubbel geld aan 't rijk over doen, die hier een nieuwe weg aan willen leggen. De winst verdelen ze dan onder de armen. (*wijst links en rechts onder haar armen*) Hier 'n beetje en daar 'n beetje, begrijp je?

GIEL (*verbluft*): Verroest! Zit dat zo... Dat wist ik niet. Hebben jullie daar dan bericht over gehad?

AAGJE: Nee. Niet officieel tenminste. Maar overal bestaan er lekken... Ook bij de gemeente.

GIEL (*gaat er eens goed voor zitten*): Vertel daar eens wat meer over....

AAGJE: Ja, dat zou jij wel willen. (*wijst op haar hoofd*) Maar hier zit geen lek Giel.

GIEL (*verongelijkt*): Goed, dan zeg je maar niks. Als je een goeie vriend niet eens vertrouwt.

AAGJE (*resoluut*): Die goeie vriend kan hier alles krijgen, behalve antwoord op TE nieuwsgierige vragen. Wil je nog koffie? Die heb ik namelijk nog in overvloed.

GIEL (*schuift beker bij*): Asjeblijft. Maar geen volle beker meer Aagje.

AAGJE (kijkt verbaasd in zijn beker): Je hebt 'm nog niet leeg!

GIEL: Doe er maar wat bij. Onderin zit allemaal prut.

AAGJE (*giet bij*): Koffie zonder prut is geen koffie maar aftreksel Giel. Wij zetten koffie zo als ons moeder het ons geleerd heeft. Smaakt ie soms niet?

GIEL: Zolang ik 'm drinken kan is ie heerlijk, maar als ik aan vreten toe ben.... (*griezelt al bij de gedachte*)

AAGJE (droog): Aanstellen is ook 'n vak, zullen we maar denken. (achter komt Hettie de Haan, een keurig stadsvrouwtje, met schoudertas om, binnen. Aagje staat op) Goeiemorgen, mevrouw... eh... de Haan geloof ik?

HETTIE: Ja, Hettie de Haan. Goedemorgen. Ik zou bij 't ontbijt een paar verse eitjes willen koken. Zou u mij daarmee kunnen helpen?

GIEL (*verbaasd*): Verroest! Kunt u niet eens een ei koken? Water in de pan, eieren erin en als 't water kookt, drie minuten wachten en dan laten schrikken. Da's voor 't makkelijk pellen...

HETTIE: Ja hoor meneer, dat weet ik allemaal wel, maar..

AAGJE (*met nadruk*): Deze boerendinges denkt dat hij de wijsheid in pacht heeft mevrouw. (*tot Giel*) Bemoei je met je eigen zaken Giel... Hoeveel eieren had u gehad willen hebben mevrouw de Haan?

HETTIE: Vier alstublieft, mevrouw Krol.

AAGJE: Zegt u maar Aagje. Als m'n zuster hoort dat u mevrouw tegen me zegt, krijgt ze de lachstuipen.

HETTIE (*glimlacht*): Goed, Aagje dan. Maar dan ben ik Hettie. Afgesproken?

AAGJE: Hettie! Ik zal proberen het te onthouden. Ik haal de eieren voor u. (*links af*)

GIEL (*draait wat onrustig op zijn stoel*): Neem me maar niet kwalijk Hettie, dat ik daarnet....

HETTIE (*zet hem meteen op z'n nummer*): Ik kan me niet herinneren dat ik u ook toestemming heb gegeven, mij bij mijn voornaam te noemen meneer.

GIEL (*overbluft*): O... ja... eh... dan eh... Mooi weertje vandaag he...?

HETTIE (*stijfjes*): Zeker.

GIEL: Als we 't zo kunnen houden... Maar dat denk ik niet... (*dubbelzinnig*) Ik zie de bui wel hangen!...

HETTIE (*licht spottend*): O ja? Bent u ook al deskundig wat 't weer betreft?

GIEL (*bromt, flink gestoken, voor zich heen*): Mens, val in de

koeienstront...!

HETTIE: Kunt u niet wat harder praten? Ik verstond u niet.

GIEL (*kucht*): Ik zei: We nemen 't maar zoals 't komt!

AAGJE (komt links weer op, met eieren): Asjeblijft Hettie!

Vier verse eieren. (*Hettie neemt ze in twee handen*)

HETTIE: Heel erg bedankt. Zal ik maar gelijk afrekenen?

AAGJE: Dat is dan een gulden, mevrouw... eh... Hettie.

HETTIE (*doet wat onnozel*): O.. ja, da's nou lastig... Wacht... (*tot dicht bij Giel*) Wilt u ze even voor me vasthouden meneer? (*de verblufte Giel doet wat gevraagd wordt. Hettie opent haar tas, betaalt Aagje, neemt dan drie eieren terug uit de handen van Giel en doet deze in haar tas*) Alstublieft Aagje... Bedankt voor de moeite, hoor meneer. (*en ze doet alsof ze wil vertrekken*)

GIEL (*snel omhoog*): Niks te danken mevrouw, maar u vergeet er een. (*en hij laat haar het ei in twee handen zien*)

HETTIE (*slaat met twee handen spontaan de zijne dicht*): Ach, welnee meneer! Die is voor u. Da's beter dan koeienstront, waar of niet? (*en ze gaat schaterend af. Aagje weet niet goed wat ze hiermee aan moet om van het gezicht van Giel maar niet te spreken*)

GIEL: Da's verdorie geen katje om zonder handschoenen aan te pakken! Daar sta ik nou. Net 'n zot op de kermis.

AAGJE (*achterdochtig*): Is er iets tussen jullie geweest terwijl ik achter was?

GIEL (*onnozel*): Welnee! We hebben wat over 't weer gepraat.

AAGJE: Waarom had ze 't dan over koeienstront? Dat is toch geen onderwerp voor een stadse dame...

GIEL (*a.v.*): Dat zal ze wel verkeerd verstaan hebben. Maar wat moet ik hier nou mee?

AAGJE: Breng 't maar naar achter in de vuilnisemmer, dan kun je meteen je handen wassen... en je mond spoelen.

GIEL (*naar links met beide handen vooruit. Verongelijkt*): Hoezo, m'n mond spoelen?

AAGJE (*roept hem na*): Je maakt mij niet wijs dat Hettie geen reden had om jou te grazen te nemen. (*Giel brommend af. Aagje drinkt koffie. Dan komt Jana, nu behoorlijk verzorgd, links op*)

JANA: Giel heeft zeker een flinke kou te pakken? 't Snot druipt door z'n vingers...

AAGJE (*proest*): Vraag 't hem direct maar. Kan ik eindelijk koffie voor je inschenken?

JANA: Ja graag. (*gaat zitten, terwijl Aagje schenkt*) Giet 'n beetje voorzichtig Aag. Anders komt er zoveel prut bij en die kruipt altijd

onder mijn gebit.

AAGJE: Heb je 't toch gevonden?

JANA: Ja. Waarom had je dat bij die sokken in de Biotex gezet? Da's ook niet echt smakelijk.

AAGJE: Dat is per ongeluk gegaan. Wie zet er nou ook zijn gebit in een emmer?

JANA: 't Is in ieder geval wel goed schoon geworden. (*slurpt van haar koffie*) He, heerlijk zo'n eerste bakkie.

AAGJE: Je had toch een oud kopje, zonder oor, waar je altijd je gebit in zette?

JANA: Dat heb ik gisteravond stuk laten vallen.

AAGJE (*bezorgd*): Wat is er toch de laatste tijd met jou? Je laat om de haverklap iets uit je handen vallen.

JANA (*droog*): En wat is er met jou? Jij smeed daarstraks drie kopjes tegelijk aan diggelen.

AAGJE (*protesteert*): Ja zeg, nou wordt ie goed! Geef mij daar de schuld van! Jij liep me zowat omver met je po in je handen!

JANA: Ach, misschien ben ik wat zenuwachtig over wat de meid van de burgemeester zei. Over die nieuwe weg... Stel je voor dat 't waar is...

GIEL (*komt links weer op*): Ziezo, dat is ook weer opgelost. Ik zal dat stadse dametje een beetje in de gaten moeten houden. Da's 'n pittig ding.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto